

Visszapillantó

avagy a Tinódi öregdiákjaink párás tükreben

Portik Apor

Üdv!

Igen, mindent összevetve szerettem a Tinódiba járni! Így visszagondolva még hiányzik is, nem volt ennyire fárasztó, mint az egyetem. Reggel meg délután fociztunk vagy haverokkal lógtunk, egyszer-egyszer – persze csak véletlenül – betörtünk egy ablakot labdával.

Nagyon szerettem a tanáraimat, alsóban Vali néni és Zita néni voltak velünk a legtöbbet, felsőben meg Merci néni. Szerettem versmondó versenyekre járni, bár belátásom szerint nem voltam valami nagy tehetség. 3-4 évet furulyáztam István bácsinál, majd néptánc Tibor bácsinál, és végül gitároztam nyolcadikban, de szinte mindent kipróbáltam, ha már volt rá lehetőségem.

Nem akarok senkit kiemelni, mert mindenki nagy hatással volt rám, pl. osztályfőnökeim élvezetes osztálykirándulásainak köszönhetem, hogy imádok kirándulni, túrázni és teljesítmény túrázok (Kinizsi 100, Pálos 70, Gerecse 50 stb.). Szilárd bácsinak, hogy töriből emelt szintű érettségim van, vagy Gergő bácsi tartott nekünk még délután is tesi-fakultációt, és hát Testnevelési Egyetemen tanulok, és mindenkihez tudnék valamit hozzáfűzni.

Azt üzenném, becsüljék meg, hogy tanulhatnak, és most alapozzák meg a jövőjüket, mert rajtuk múlik mi lesz belőlük, és övék a jövő! A tanáraik mindig csak jót akarnak nekik, ha nem is mindig látszik.

Én most fent élek Budapesten. Tanulok a Testnevelési Egyetemen, rekreációs szervezés és egészségfejlesztés szakon, és élvezem a diákéveimet, amíg csak lehet.

Sikerek: Piaristáknál voltam gimnáziumban, ahol leérettségiztem, az is egy fontos fejezete életemnek. Jogosítványt szereztem. Háromszor átúsztam a Balatont. Teljesítmény túrázok.

Célok: Befejezni az egyetemet, Országos kéktúra teljesítése, Kazinczy 200, Magashegyi túravezető tanfolyam stb. Célokból soha nincs elég, főleg, hogy ezek ösztönöznek!

Tisztelettel és szeretettel Portik Apor! (Öregdiák)